

مهمترین ضعف صنعت کفش در نرم افزار است

را در بین مصرف کنندگان حفظ نموده است، زیرا که اولاً از چرم طبیعی استفاده می نماید که دوام بیشتری دارد ثانیاً از تنوع زیادی برخوردار است و سلیقه مصرف کننده بیشتر رعایت می شود. لذا این صنعت هنوز در دست صنایع کوچک است.

اما در مورد صنعت کفش ماشینی باید گفت که ارزش ویژه این صنعت در تولید انبوه و قیمت ارزان است.

گرچه از عمر این صنعت چند سالی بیشتر نمی گذرد تا حدودی توانسته است نقش خود را ایفا

صنعت کفش دستی از دیرباز در کشور وجود داشته و اقتصاد ما را تحت تأثیر قرار می داده است، زیرا که از یکطرف نیاز مردم و از طرف دیگر فراهم بودن مواد اولیه و نیز وجود ذوق و سلیقه و ابتکار ایرانی و اشتغال زایی این صنعت دست بدست هم داده و موجبات رونق صنعت کفش را فراهم نموده است. البته بطور طبیعی کفش دست دوز نسبت به کفش ماشینی نمیتواند قیمت پایینی داشته باشد چه از نظر مواد مصرفی و چه از جهت کاربری. ولی علیرغم گرانی نسبی آن هنوز جایگاه خود

بسیار خوشحالم که جامعه صنعت کفش به همت عزیزان صنعتگر تشکیل و فعال شده است و از اینکه به من فرصت داده شده تا لحظاتی را در خدمت نشریه صنعت کفش باشم ممنون و سپاسگزارم. آماده هستم تا اگر سؤالی هست در حد توان خودم و با استفاده از نظریات همکارانم پاسخگو باشم.

جایگاه صنعت کفش در صنایع و اقتصاد کشور چیست؟
- صنعت کفش به دو صورت دستی و ماشینی مشاهده می شود،

از نظر تامین جرم سنگین و مواد شیمیایی در مزیقه هستیم

نماید و چنانچه به زیبایی و کیفیت آن توجه بیشتری شود می تواند جای خود را در کشور باز کند زیرا که کفش فرآورده ایست عمومی و پر مصرف. اگر جمعیت مصرف کننده کشور را حدود ۵۰ میلیون نفر تخمین بزنیم و بطور

متوسط برای هر نفر دو جفت کفش در سال منظور گردد. نیاز سالیانه کشور به حدود ۱۰۰ میلیون زوج میرسد و از این بابت جمعیت

کثیری به تولید و توزیع آن اشتغال دارند.

در مجموع باید گفت که هنوز صنعت کفش بخصوص کفش ماشینی و صنایع جنبی آن بدلیل غفلتهائی که پیش آمده جایگاه خود را در کشور نیافته اند و در صورت توسعه صنایع جنبی از قبیل چرم، مواد شیمیائی (DOP, PU, PVC، چسب...)، قالبسازی، ابزارسازی و... همچنین آموزش طراحی و تکنولوژی کفش این صنعت می تواند از ارزش افزوده بالائی برخوردار باشد و نقش موثری در اشتغال زائی و صادرات غیر نفتی ایفا کند.

سازمان صنایع ملی از «جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش کشور» چه انتظاراتی دارد؟ و جامعه چه خدمات و کمکهای از این سازمان می تواند بخواهد؟ - در پاسخ به سؤال اول باید گفت که وظیفه اینگونه جوامع تخصصی اولاً بالابردن سطح

اطلاعات و دانش فنی اعضاء است، اطلاع از میزان نیاز کشور از انواع مصرفی و میزان تولید و کاستی های موجود، تعیین کشورهای صادرکننده رقیب و نوع و میزان صادرات آنها و

بسیاری از مشکلات صنعت کفش توسط «جامعه» قابل حل است

بازارهای قابل صدور برای ایران و نوع و استانداردهای مطلوب آنان و... همچنین ایجاد دوره های آموزشی کوتاه مدت برای ارتقاء دانش فنی متخصصین، و بلند مدت برای پرورش کارگران فنی بخصوص در امر طراحی. ثانیاً بررسی و شناخت نقاط قوت و ضعف این صنعت در ایران و ارائه راه حل های مناسب، همچنین تهیه و تدوین استانداردهای لازم برای تولید این محصول.

در پاسخ به سؤال دوم، بدیهی است که سازمان صنایع ملی ضمن تأیید چنین جوامعی موکداً به شرکتهای ذیربط خود توصیه می نماید که در رشد و بالابردن کیفیت آنها مشارکت مستقیم کرده و از هیچگونه مساعدتی دریغ نکنند.

از چه راههایی می توان انتظارات اعضاء جامعه ما از دولت را برآورد؟

- اولاً باید مشخص شود که انتظارات اعضاء جامعه از دولت

چیست تا بتوان نسبت به آن بیشتر توضیح داد. بهر تقدیر اگر مشکلات همانهایی باشد که برای کل صنایع کشور مطرح است و یا بطور کلی اقتصاد ما را تحت تأثیر قرار داده است، روشن است که آنچه دولت می تواند حتماً انجام داده و اگر مشکلات خاصی در این صنعت است که تاکنون بدان توجه نشده پیشنهاد بنده اینست که جامعه ضمن مشخص کردن تنگناها، روش رفع آنها را

هم معین و به وزارت صنایع که همواره آماده شنیدن چنین پیشنهاداتی است ارائه نماید. بشما اطمینان می دهم با شناختی که من دارم آقای وزیر صنایع ضمن استقبال گرم و پیگیری امر، جامعه را مورد لطف خاص خود قرار خواهند داد.

فراموش نکنیم که بسیاری از مشکلات صنعت کفش ما توسط جامعه صنعت کفش قابل حل است و اگر جامعه در رفع تنگناهای خود پیش قدم نشود نباید انتظار داشته باشد که دولت با تمام گرفتاریهای کلان اقتصادی و سیاسی و فرهنگی موجود به آنها بپردازد.

مهمترین تحولات مثبت و منفی سال پیش در صنایع کفش کشور در مقایسه با سایر صنایع کشور چه بود؟

- بنظر میرسد که رقابت در بازار داخلی کفش اثر مثبت خود را داشته و تا حدودی به کیفیت توجه بیشتری شده است. اما با

پتروشیمی برای تولید PVC اقداماتی کرده و ۳۰۰۰ تن در آبادان در حال تولید است. و پروژه ۱۰۰ تنی بندر امام تا چند ماه دیگر افتتاح خواهد شد

آنچه به فوریت می توان انجام داد وامهای نقدی برای تامین مواد اولیه و برخی سرمایه گذاریهای جزئی در ماشین آلات و قالبها است

کمال تاسف میزان صادرات کفش در سال گذشته سیر نزولی را طی کرده و امید میرود که در سال جاری بنحو مطلوب جبران گردد.

آیا همگام شدن با علوم و تکنولوژی امروز برای صنعت کفش کشور با سرعت مطلوب پیش میرود؟

شرکتهای تحت پوشش سازمان صنایع ملی خصوصاً گروه صنعتی ملی با توجه به حجم صنعتی بزرگ آن، در این زمینه چه اقداماتی کرده اند؟

- خود شما بهتر میدانید که

تاکنون روی صنعت کفش ماشینی سرمایه گذاری قابل ملاحظه ای نشده و با توجه به مشکلات ارزی کنونی بعید است در کوتاه مدت چنین انتظاری برآورده شود. در گروه ملی خوشبختانه پروژه تولید

کفشهای اسپورت از جنس نبوک که امکان صادرات دارد با ظرفیت ۴۰۰۰ زوج در روز بعد از انقلاب آغاز و چندی پیش افتتاح گردید. علاوه بر آن اخیراً با توجه خاص مدیریت محترم عامل سازمان با تامین سرمایه در گردش لازم و فروش اقلام مازاد قدمهای موثری در جهات مختلف افزایش تولید و بهره وری، خرید تعدادی ماشین آلات و قالبهای جدید، اصلاح ساختار نیروی انسانی و افزایش صادرات برداشته شده و امید میرود وضعیت این شرکت بزرگ تا چند ماه آینده بصورتی نسبتاً مطلوب و پایدار در آید. اما

صنعت کفش بیش از اینها جا داشته و دارد که توسعه و گسترش یابد و بدلیل مشکلات مختلف ارزی و ریالی و ... کار قابل قبولی انجام نشده است.

تناسب مطلوب بین عرضه محصول در داخل و خارج چیست؟ از چه راههایی می توان به آن تناسب مطلوب رسید؟

- ذکر رقمی یا نسبی برای عرضه محصول در داخل و خارج در شرایط امروزی مقدور نیست اگرچه اصولاً چنین مرزبندی مورد نیاز نیست. اگر هدف استراتژی صنعتی را در تولید کفش،

بدون تربیت متخصص و فکر خلاق، از ماشین کاری ساخته نیست

صادرات آنها و رقابت با تولیدات خارجی بگذاریم و در این جهت همت بگذاریم همه مشکلاتی که امروز با آنها مواجه هستیم، از قبیل کیفیت و کمیت و تامین ارز و واردات بی رویه، حل خواهد شد. اگر ما قادر باشیم کفشی تولید کنیم که در فروشگاههای خارجی قابل عرضه باشد بی شک مصرف کنندگان داخلی نیز از خرید کفشهای خارجی اجتناب خواهند کرد کمال اینکه در مورد برخی کفشهای دست دوز چنین است.

مهمترین و فوری ترین ضعفهای این صنعت که باید رفع

شود کدامند؟ وظایف دولت، سازمان صنایع ملی و جامعه ما در این مورد (مخصوصاً در مسائلی چون آموزش، ماشین آلات، مواد خام و اطلاعات آماری) چیست؟

- صنعت کفش هم مشابه صنایع دیگر مهمترین ضعفش در نرم افزار است، یعنی نبود آموزش های لازم در امر طراحی محصول، قالب سازی و ابزار سازی و نهایتاً پرورش متخصص به روش علمی. برای جبران این نقیصه باید خود را در آموزش های تئوری و عملی تقویت کنیم. بهره گیری از اساتید مراکز آموزشی داخلی و خارجی، حضور در نمایشگاههای تخصصی و بازدید از صنایع مشابه در کشورهای پیشرفته همچنین دسترسی به اطلاعات روز از ضروریات کار است.

گرچه در بازسازی، توسعه و جایگزینی ماشین آلات هم قدمی برداشته ایم اما بدون تربیت متخصص و فکر خلاق، از ماشین صرف کاری ساخته نیست و دیری نمی باید که به سرنوشت ماشین آلات گذشته مبتلا خواهند شد. البته در کشور از نظر تامین چرم سنگین و مواد شیمیایی مثل PVC و PU در مضیقه هستیم و باید در این جهت نیز اندیشید که خوشبختانه پتروشیمی برای تولید PVC اقداماتی نموده است و ۳۰۰۰ تن در آبادان در حال

تولید است و بنا به اطلاع، پروژه ۱۰۰ تنی در بندر امام تا چند ماه

دیگر افتتاح خواهد شد. اما آنچه که به فوریت می توان انجام داد وامهای نقدی برای تامین مواد اولیه و برخی سرمایه گذاریهای جزئی در ماشین آلات و قالبهاست. البته تهیه اطلاعات دقیق آماری و کمکهای آموزشی و نیز هدایت و حمایت صنعت در جهت اجراء سیاستهای کلان از وظایف دولت و وزارت صنایع است که امید می رود در حد توان تحقق یابد.

در کدام زمینه ها امکان پیشرفت صنعت کفش ایران در بازارهای جهانی فراهم تر است؟ - نظر متخصصین اینست که کفشهای با چرم طبیعی، اگر نسبت به قیمت و طرح آن مختصر توجهی بشود قابلیت صادرات را به برخی از بازارهای جهانی دارد.

نظر سازمان صنایع ملی درباره خصوصی سازی در صنعت کفش کشور چیست؟ و چه اقداماتی در این زمینه کرده است؟

- سازمان صنایع ملی در امر خصوصی سازی تاکنون پیشتاز بوده است و خوشبختانه با یک روال منطقی با کمترین ضایعه کماکان به این کار ادامه می دهد. در کارخانجات تولید کفش هم مشابه بقیه کارخانجات عمل خواهد کرد. بدیهی است بعضی از صنایع نیاز به برخی اصلاحات در ساختارهای مالی دارند که ترجیح می دهند حتی المقدور این اصلاحات انجام پذیرد و واحدی که واگذار می شود کمترین مشکل

را برای خریداران داشته باشد. گروه صنعتی کفش ملی از این مقوله است که خوشبختانه با توجه به عنایت خاصی که از طرف مسئولین نسبت به این گروه شده است تصور نمی کنیم بیش از چند ماهی میهمان سازمان صنایع ملی باشد.

حضور صنعت کفش کشور در مجامع بین المللی (از جمله نمایشگاهها و سمینارهای علمی) را چگونه می توان تقویت کرد و چه کمکی از دولت و سازمان صنایع می توان خواست؟

- من تصور می کنم اتفاقاً این از مواردی است که باید جامعه در ردیف وظایف خود منظور کند. حضور در نمایشگاهها و سمینارها کار تک تک اعضا است. سازمان صنایع ملی همیشه شرکتهای خود را برای شرکت در نمایشگاهها (داخلی و خارجی) و بازدید از نمایشگاههای تخصصی و نیز مشارکت در سمینارها، تشویق کرده است و در این جهت هم فعالیت نسبتاً خوبی انجام شده است اما جامعه چون با کلیه اعضا سروکار دارد می تواند با دادن اطلاعات و تفهیم و توجیه بیشتر اعضا و ضرورت حضور در این مراکز موجبات مشارکت بیشتر و ارتقاء صنعت کفش را فراهم آورد.

چه توصیه هایی برای اعضای هیأت مدیره جامعه دارید؟

- ضمن تقدیر و تشکر و آرزوی توفیق روزافزون برای اعضای

محترم هیأت مدیره که با توجه به تمام گرفتاریها این مسئولیت بسیار خطیر ولی ارزشمند را با نیت خدمت به صنعت کفش و مسائل کشور جمهوری اسلامی پذیرفته اند چند نکته به عرض می رسد:

آنچه بیش از همه اهمیت دارد اعتقاد افراد به چنین جوامعی و جدی گرفتن کار است که نتیجتاً صرف وقت بیشتر و انسجام و یکدلی افزونتری را می طلبد.

- روشن است که انجام کارهای شعاری و تبلیغاتی بخصوص برای اینگونه جوامع که نیاز به علم و دانش و محتوا دارد جز دوری از هدف و بی رغبت کردن اعضا حاصلی ندارد.

- همه کارها با برنامه ریزی قبلی آغاز و در بانجام رساندن آنها مصرا نه کوشا باشیم

- جلب مشارکت اعضا بسیار حائز اهمیت است. جامعه باید پیش از آنچه می گوید بشنود. جامعه ای که پاسخ گوی نیاز اعضا خود نباشد هرگز موفق نخواهد بود.

- برای جلب نظر و مشارکت اعضا و نیز جمع آوری اطلاعات و ارائه پیشنهادات جامعه می تواند کار خود را با تشکیل کمیته های تخصصی آغاز کند.

مجدداً از اینکه به من فرصتی داده شد تا عرایضی را تقدیم کنم متشکر و سپاسگزارم. با آرزوی توفیق هر چه بیشتر.

**سرمایه گذاریهای
جزئی در ماشین
آلات و قالبها است
تهیه اطلاعات
دقیق آماری و
کمکهای آموزشی
و نیز هدایت و
حمایت صنعت از
وظایف دولت
است**

**صنعت کفش و به
خصوص کفش
ماشینی و صنایع
جنبی آن به دلیل
غفلتهایی که پیش
آمده، هنوز جایگاه
خود را در کشور
نیافته است**